

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/203/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713219231
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tutko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7713219231.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tutka a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Adriany Murínovej, v právnej veci žalobcu R.. E. K., bytom v Y., N. Č.. XX, proti žalovanej Východoslovenskej vodárenskej spoločnosti a.s. so sídlom v Košiciach, Komenského č. 50, o určenie neplatnosti výpovede, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 16.12.2014 č.k. 12C 125/2013-78 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a vyslovil, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

Týmto rozsudkom rozhodol súd prvého stupňa o návrhu žalobcu na určenie, že výpoveď daná mu žalovanou zo zmluvy o dodávke vody zo dňa 2.10.2013 je neplatná a zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi ním a žalovanou o dodávke vody z verejného vodovodu zo dňa 30.9.2011 trvá aj naďalej.

Pri rozhodovaní vychádzal súd prvého stupňa zo zistenia, že účastníci dňa 30.9.2011 uzavreli zmluvu o dodávke vody z verejného vodovodu, odvádzaním odpadových vôd a odvádzaním odtoku verejnou kanalizáciou. Predmetom zmluvy bola dodávka pitnej vody z verejného vodovodu. V záverečných ustanoveniach tejto zmluvy v článku 3 bod 7.7 zmluvné strany dohodli, že zmluvu môže vypovedať, pričom zmluva zaniká uplynutím výpovednej lehoty. Výpovednú lehotu dohodli v dĺžke 1 mesiaca, ktorá mala začať plynúť prvým dňom nasledujúceho mesiaca po doručení výpovede. Dňa 7.10.2013 žalovaná doručila žalobcovi výpoveď zo zmluvy. Vo výpovedi mu oznámila, že zmluvu vypovedal podľa článku 3 bod 7.7 zmluvy. V sprievodnom liste zároveň žalobcovi oznámila skutočnosť, ktorá viedla k výpovedi a to bolo zrušenie dočasného povolenia na podružné meranie pitnej vody, odberné miesto žalobcu - spoločnosť Barrique Real spol. s.r.o.. Ďalej súd vychádzal z kúpnej zmluvy zo dňa 9.9.1998 na základe ktorej R. Y. s manželkou ako predávajúci predali žalobcovi nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX parc.č. XXXX/XX - zastavanú plochu o výmere 100 m² a budovu predajne a kotolne súp.č. XXXX na parc.č. XXXX/X.

Na základe uvedených zistení a po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný. Bez ohľadu na problematiku vlastníctva vodovodnej prípojky podľa názoru súdu bolo potrebné primárne riešiť otázku zákonnosti výpovede žalovanej zo zmluvy o dodávke vody. V tejto súvislosti poukázal súd na ust. § 22 zák.č. 442/2002 Z.z. podľa ktorého sa vyžaduje písomná forma zmluvy o dodávke vody. Uvedené ust. však definuje odberateľa ako fyzickú alebo právnickú osobu, s ktorou

má uzatvorenú zmluvu o dodávke vody s vlastníkom verejného vodovodu a ktorá i odoberá vodu za účelom konečnej spotreby. Z týchto ustanovení vyplýva, že platí zmluvná voľnosť medzi účastníkmi pri dojednaní obsahu zmluvy o dodávke vody. Z článku 3 bod 7.7 zmluvy o dodávke vody je zrejmé, že účastníci dohodli možnosť výpovede zmluvy s mesačnou výpovednou lehotou. Výpoveď bola dojednaná ako spôsob skončenia zmluvného vzťahu bez uvedenia dôvodu. Žalovaná vypovedala zmluvu v zmysle uvedeného článku 3 bod 7.7 teda bez uvedenia dôvodu. V sprievodnom liste žalovaná okrem iného žalobcovi oznámila, že len pohnútkou k takému konaniu bolo zrušenie dočasného povolenia na podružné meranie pitnej vody pre odberné miesto žalobcu spoločnosťou Barrique Real, spol. s r.o.. Súd v rámci dokazovania sa zamerlal i na zistenie procesu uzatvárania zmluvy o dodávke vody, či tak mohol zapríčiniť porušenie práv žalobcu ako spotrebiteľa. Z výsluchu žalobcu vyplynulo, že zmluva bola podpísaná v prítomnosti riaditeľa odštepného závodu, žalobca si zmluvu prečítal a následne ju podpísal. Tieto okolnosti podľa názoru súdu vylučujú konštatovanie, že žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť sa z ustanovenej zmluvy s článkom 3 bod 7.7 oboznámiť pred podpisom zmluvy, resp., že zmluva nebola individuálne dojednaná. Ak zmluva bola podpísaná riaditeľom závodu na základe predchádzajúceho plnomocenstva udeleného mu 11.1.2010 štatutárnymi orgánmi žalovaného súd konštatoval, že záväzok žalovaného dodávať žalobcovi vodu ako záväzok na nepretržité resp. opakované činnosti je v súlade s článkom 3 bod 7.7 zmluvy o dodávke vody a podľa § 582 ods. 1 Obč. zákonníka vypovedaný platne. Z uvedeného dôvodu preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd tým, že žalovaný napriek úspechu nenavrhol priznať trovy konania a preto mu trovy konania neboli priznané.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a uloží žalovanej nahradiť mu trovy konania. V odvolaní uviedol, že vodovodná prípojka, cez ktorú žalovaná strana dodáva vodu do nehnuteľností, ktorej je vlastníkom nadobudol od R. Y. a jeho manželky H. Y.. Títo nadobudli predmetnú prípojku od predchádzajúceho vlastníka Nemocnice s poliklinikou, Š. V. v Michalovciach. Ďalej poukázal na skutočnosť, že od uzavretia zmluvy každý mesiac platil za dodávku vody, ako aj za odvádzanie odpadových vôd v zmysle doručených faktúr. Pri podpisovaní zmluvy nebol žalovanou upozornený na to, že sa jedná o dočasné povolenie na podružné meranie vody. Podľa jeho názoru prvostupňový súd sa však vôbec nezaoberal tým, čo vytkol už druhostupňový súd v uznesení zo dňa 28.2.2014 č.k. 1Co 59/2014 a to že výpoveď dala osoba bez právnej subjektivity, teda subjekt, ktorý nemá spôsobilosť na právne úkony voči týmto osobám. Súd prvého stupňa túto skutočnosť vedome obišiel, aby nemusela žalovaná dokazovať opak. Právne závery súdu prvého stupňa flagrantne odporujú úprave konania obchodných spoločností. Prvostupňový súd navyše nevykonal dôkazy ním navrhnuté, aby sa o existencii prípojky presvedčil na mieste samom, ale tento návrh neakceptoval a osvojil si stanovisko žalovanej strany. Súd prvého stupňa svojím procesným postupom neúplne zistil skutkový stav veci, čo malo za následok spolu s nesprávnym právnym posúdením veci vydanie vadného rozhodnutia vo veci.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení uviedla, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za vecne správny a dostatočne podložený vykonanými dôkazmi. Navrhla preto, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ak dospel k záveru, že žalovaná zmluvu vypovedala v súlade s článkom III. bodu 7.7 zmluvy o dodávke vody, ktorý následne aj správne právne posúdil, ak žalobu zamietol. Ani počas odvolacieho konania nedošlo k zmene skutkového ani právneho stavu, preto odvolací súd na skutkové zistenia a na právne normy ktoré použil súd prvého stupňa poukazuje a v celom rozsahu sa s nimi stotožňuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

K odvolaniu žalobcu je potrebné uviesť, že toto nemožno považovať za dôvodné, ak vychádza z názoru, že súd prvého stupňa sa nezaoberal tým, čo vytkol už druhostupňový súd v uznesení č.k. 1C 59/2014 zo dňa 28.2.2014 a to, že výpoveď dala osoba bez právnej subjektivity, teda subjekt, ktorý nemá spôsobilosti na právne úkony voči tretím osobám. K tomu odvolací súd uvádza, že so žalobcom uvádzaného

uznesenia odvolacieho súdu uvedené tvrdenie nevyplýva, pretože odvolací súd v uvedenom uznesení iba citoval závery súdu prvého stupňa v jeho uznesení zo dňa 13.12.2013 č.k. 12C 125/2013-27.

Nemožno však súhlasiť ani s námietkou žalobcu počas konania, že výpoveď zo zmluvy o dodávke vody mu dala osoba bez právnej subjektivity, teda subjekt, ktorý nemá spôsobilosť na právne úkony voči tretím osobám. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na plnomocenstvo žalovanej zo dňa 21.4.2011 (čl. 35), ktorým splnomocnila K.. I. T.Í., riaditeľa závodu Michalovce na vykonávanie právnych úkonov v jej mene voči fyzickým, právnickým osobám a príslušným orgánom verejnej správy v súvislosti s riadením závodu Michalovce. Uvedené plnomocenstvo je podpísané dvoma členmi predstavenstva v súlade s výpisom z obchodného registra, ktorý upravuje konanie v mene spoločnosti tak, že vo všetkých veciach v mene spoločnosti sú oprávnení podpisovať všetci členovia predstavenstva najmenej však 2 členovia predstavenstva. Ak teda žalovaná vypovedala zmluvu žalobcovi výpoveďou zo dňa 2.10.2013 ktorú podpísal riaditeľ závodu Michalovce K.. I. T., nemožno sa stotožniť s názorom žalobcu, že výpoveď mu dala osoba bez právnej subjektivity.

Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že nie sú dané žalobcom uvádzané odvolacie dôvody, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Výrok o trovách odvolacieho konania vyplýva z ust. § 142 ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania má úspešný účastník, v danom prípade žalovaná, ktorá si však trovy konania neuplatnila a žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol, preto odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.